

RORSSZEM JANKÓ

APAI BÜSZKESEG.

Kálmán bácsi. — Milyen okos fiucska!
Gyula papa. — És milyen liberális!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A királyfi könyve.

MÉG terv csupán — valósulása messze,
A közbeszédnek máris ritka koncz.
A vad magyar előre szidja össze
S előre ámul rajt' az udvaronc.

A mokraság, — mindent, mi *könyv*, utálva, —
Vad honffy-frázist dörget ellene,
Mig a magasztalásnak mámorába
Dől az izetlen hizelgés bele.

Mily durvaság e szájas honffy-lárma,
Mily léhák ah! e dics-előlegek!
Királyfiúnk komolyabb férfi már ma,
Semminthogy ilyest érdemelne meg.

Ítéljetek a könyvről, majd ha kész lesz;
Helyén lesz úgy ez, mint örvendni ma,
Hogy kedvet nemcsak a »hapták«-hoz érez,
De *könyvhöz is* a király bölcs fia.

Apró hírek.

* **Korábban** köszönt be a kánikula az idén mint rendesen. A szélsőbal tettelegeskedik és veszett ebek szaladgálnak a fővárosban. De a Didó, az még mindig szabadon sétál. A »Függetlenség« szerkesztőségének ez a legjózanabb tagja.

✗ **Már négy** dolgozótársára a »Függetlenségnek« mosolyg rá Fortuna. Ugy hallik, hogy legközelebb a szerkesztőség egészen oda tétetik át.

☉ **Bismarck**, mondják, nyugalomba lép. Ellenei ez alkalomból zaklatott lelkük üdvére elmuzsikáltatják Brahmssal a »Deutsches Requiem«-et.

△ **Addig bomlik** a szélsőbal, mig megbomlik.

+ **A Ház** tagjai verekednek. Mit tegyenek hát a semmiháziak?

∨ **A trónörökös** madarászik Sopronban. Hódolat-tal figyelmeztetjük a mi parlamenti jó madarainkra. Sok szép és ritka példány. Sas nincs köztük, de annál több veréb, gimpli, szajkó, banka és vércse.

⊥ **Méltatlanul** zaklatják a »F—g« elfogott íróit. Csak nem járhatnak fegyver nélkül, mikor hát ők az *igazi revolver-journalisták!*

♀ **Jól** megréfálták Láng Lajost pápai iparos választói: gyászkeretben küldték el neki legújabb speeche kivonatát. De azért nincs mitől tartania. Csak *szalma*-láng az, ami a pápai iparosokat ez idő szerint lelkesíti. *Ráth* Károly fog a mellet *felsül*ni.

✗ **Historicum.** A vitéz Gyurka bá azt cselekedte egyszer, hogy megunva a függetlenséget, felkötötte magát. Egy bolond zsidó arra mentében a sakterkésével lemetszette a fáról és így Gyurkát vissza sikkasztotta a függetlenek táborába. Azóta lett Gyurka antiszemita. Méltán.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

— Bög a szocialista-banda. *Munkát akar.* Azóta határozott antiszocialista vagyok.

— Elment a madám *Adám.* Ejnye, ha tudtam volna!

— *Isméllő fegyveren* spekulálnak a bécsi főhercegek — nélkülüm. Pedig én szakértő vagyok benne. A szavazás fegyverével támadtak rám a vizsgáknál a professzorok. Oda *sütöték* az indexemre, alaposan meg voltam *ismét löve* és lettem *isméllőve*.

— Nem tom, mit akarnak azok a rügy- és madárdal-faló poéták a »szép tavasztól«, amely az én számomra nem hozott egyebet, mint egy szabó- meg egy suszterkontót, egy-néhány dörgegelmes apai és hitelezői intést, no meg egy viruló bibircset az orrom hegyére.

— Tavasz! Mit ér, hogy a nap aranyosan ragyog rám, mikor a Gábor czálkellner fasében van velem!

— Azt se hittem volna, hogy a zérus is számít. Mert a Sláger Bandi azzal dicsekszik, hogy két annyit tud mint én.

— A múlt hónapban alig tudtam bevárni ennek az elsejét, most meg lesem a végét.

— Panaszkodik a Koroghy Bendő, hogy bántja a gyomorgörcs. »No meg a nyomorgörcs!« — mondok. Csak egy betű a különbség, de az a szegény filológ-filozopternek a megölő betűje.

— Nem *állok* »közjogi« alapon. Kétszer *buktatott* el rajta Szilágyi.

— Mondja Hoffman, hogy a Pandekták sok helyt *érvényben* vannak. Én meg arról győződtem meg, hogy nem *adnak* azokra sehoh semmit.

— Itt a husvét, pályázok haza. Irtam az öregeimnek, ha kedves nekik az Abszjúk élete és ha nem akarják, hogy *Czeglédnek* vegyem a dírekziót, nagy kerülőt kell tennem: summa summarum 25 flor utazási pótköltséget.

— Azt újságolja a »F. L.«, hogy a tmentesek »hiu becsvágyból« rendezik felolvasásaikat. Dehogy becsvágy! Más oka van annak. Azt a kipihent prófont magazint csak mozgatni kell *valahogy*, mert különben megenné a rozsda.

— Harmadszor próbált nálam szerencsét az exekutor. Nem panaszkozhatik, hogy nem talált egy árva rongyot sem. Két *czimeres lump* ijesztett rá az üres sifonérből: a Dákó Pista meg a Sláger Bandi.

RABSZOLGAVÁSÁR.

(Szörégét I. a következő oldalon.)

(A megelőző kép magyarázata.)

Képviselő rabokat, kijelölt mamelukhadat árul
S tart bő készletben sunyizó generál Tisza Kálmán.
Már közelegnek a választási napok s karavánban
Jönnek a választó gazdák, kiszemelni jelöltet.
Van kicsi, nagy, bölcs, hőbortos, vén, rút, fiatal, szép,
Van kitanult s tanulatlan elég, van vas fejű s gyengé,
Szellemes is van elég, de azért akad higvelejű is, —
Szóval: a vásár bőven nyújt minden nemű fajtát.
Kongatják is a gazdák ennek a nagy koponyáját,
Valj lesz-e benne kimentő eszme a szörnyű zavarból?
Megtapogatva amannak a talpát, ráesik-e majd,
Hogyha kipörgeti súlyegyenéből a szörnyű vad „eláll!”:
Néz, szorgoskodik a kerület fiatalja, öregje
S kérdik kedveskedve a gazdát: no, Tisza bácsi,
Hát hogy méri nekünk e korost s ama ifju legénykét?
Jó Tisza a csibuk öbléből eregetve a füstöt,
Csak mosolyog, hunyorog, *hagynán alkudni magáva!*

Ködképek az 1884/7-iki országgyűlésről.

Az *elnök*. A tegnapi napon többrendbeli merény-
letek, támadások, verekedések, dulakodások, pofozkodá-
sok és boxolódások fordultak elő a tisztelt képviselő urak
közt. Ezekről kell jelentést tennem. Ha tetszik, sajnálat-
tal, ha tetszik, anélkül.

1. *Hazaszóló Menyhért* képv. ur a nemzeti színház
előcsarnokában meggyomrozta a földön *Kukk* Szilárd
képv. urat, ki viszont látcsövével bevverte előbb neve-
zett képv. ur orrát.

2. Tegnap reggel *Püfföly Géza*, *Husángfalvy*
Gábor, *Taqlódy* és *Pálczaffy* István képv. urak a kávé-
házban kölcsönösen felpofozták egymást. A kávéház
pinczérei a nevezett képviselő urak rövid uton való kido-
básával azok immunitását érzékenyen megsértették.

3. *Ököly Marok Péter* képv. ur tegnap délben a
Váci-utczában *Rugó Athanáz* képv. ur alsó hátába
mártotta tollkését. Utóbbi képviselő ur revolvert, tört,
boxert és stiletet rántva, mindezen eszközökkel *Marok*
Péter képv. uron érzékeny sebeket ejtett. Ezen alkalom-
mal néhány utczai gyerek, belélegyedve a személyes-
kedő vitába, az említett képv. urak mentelmi jogát bot-
ránosan megsértették.

Madame Adam naplójából.

Budapest, márcz, 23. Szép város és szemmel lát-
hatóan civilizálódik. Nehány utczája fával van kövezve.
Specziális nemzeti typus vagy öltözet nem látható, csak
a szinpadon. A nők bájolóak. A férfiak gyönyörűek és
gatyát hordanak, de föléje nadrágot huznak. Mr. de la
Passementerie megsugta nekem, hogy ő a magyar férfi-
szépségnek a festők által a zaklatásig elfoglalt modellje.
Megígérték, hogy egy ménèche-ben fogják nekem bemu-

tatni a hasonló nevű bort és lótelepet. Az írók és
művészek clubjában elhalmoztak szeretetreméltósággal
és zenével. Zongoráztak és szavaltak, czimbalmoztak és
énekelték. A vendégszeretet nagy. Egy ur kért, mennék
vele vacsorálni. Egy másik — vörös pettyes gallért, s
kék csikos manchettet hordott — följánlta a tegezést.
Egy harmadik zölddel díszített fehér ruhámat leöntötte
egrivel. A szó szoros értelmében *rám ürítette poharát*.

M. de Arcagni szellemesen kiáltott fel, hogy:
»lám, vörös-fehér-zöld! Éljen a francia-magyar barát-
ság!« Kocszintottunk és neveltünk.

A magyar nyelv igen hangzatos, dalra igen alkalm-
mas. Hallottam ezt Mme. Wilt énekében. Ama nyelv
tudása igen szükséges a magyarokra nézve, mert —
mondta mr. Ourvarie, egy szerkesztő — különben rá-
szorulnának a németre, mely apanyelvük.

Budapestnek két színháza van. Egy kék: a nem-
zeti, és egy vörös: a vaudeville- v. nép-színház. Mind-
kettőben valódi magyarok játszanak: büszkék, hajtha-
tatlanok, ami különösen felvonások végén tapasztalható,
mikor kitapsolják őket. A népszínházban csak fügefale-
veles darabokat adnak elő. Ez okból lett M. Éve az
igazgatója.

A fővárosnak sok előkelő salonja van. Nekem csak
egyét volt alkalmam látni: a salon Arcanit. Igen soknak
mythologicus vagy allegoricus neve van, de — magya-
rázta mr. le baron Pau de Manitzky — a házi gazda
szerény anonymítás mögé vonul. Ilyenek a salon d'Amor,
salon de Diane, salon de Fleurs, salon de Victoria stb.

Ma M. Bertrand de Mocagne, egy híres magyar
szinjátszó, kétszer is járt itt; de nem találván hôte-
lemben, nálam hagyta a kártyáit. Egy egész pakli volt.

Mezière-Edièche¹⁾ márczius, 24. Magnifique! A
lovak crême-jének a crême-je. Egy úr lóháton lengő
vászoruhában nagy ostorral: (magyarul: *ménèche*) haj-
totta maga előtt a lósoportot: (*caricache*.) Értesül-
tem, hogy kedvemért, egy magas tisztviselő, kit *Aliche-
Panc*-nak ²⁾ (*sous-préfet*) mondtak, vállalkozott e bra-
vourra. Egy charmant ezredes magyarázott meg mindent
osztrák-magyar nyelven. A him-lovat játszian *jeu d'
heure*-nek szólítják. A fiatal lovakat bizonyos korig *Chicot*-
nak hívják.

Saint-Eche, márcz. 25. Elöttem a Pusta őseredeti
bájában. A sár óriási; s mint maga ez a nép, szintén ven-
dég marasztó. Azért némely vidéken *maraszt* és *moraszt*
egy fogalommal is bir. A fogadtatás lelkesült. Egy kövér
úr francia nyelven köszöntött fel. Arczáról leolvastam
mindent, szavait nem értettem. A *chardache*: (magyar
nemzeti táncz) elbájolt. M. de la Passementerie nem
volt rávehető, hogy ő is résztvegyen. 36 beszédet és 49
toastot hallottam. A magyar nyelv igen zengzetes.
Emlékeztet Tahiti királynőjének anyanyelvére. — Bucsuzásul
a *Ragoût-ci* (magyar nemzeti induló) zendült fel.
Remek marche és megdöbbenően hasonlít a mi marseil-
laise-ünkhöz.⁴⁾

¹⁾ Mezőhegyes? — ²⁾ Alispán? — ³⁾ Csődör? — ⁴⁾ Mert
az is volt. A szerk.

Megjelenik :

a Sándor-utca sarkán.

A KIS INSULTÁLÓ.

— Rendőrült napilap. —

Szerkesztő :

Bohrányi Skandálovics
Poffonuk János.

Ütlege artis!

Budapest, márcz. 30.

Hézagot pótlunk! Maholnap az insultálások úgy elszaporodnak, hogy egy külön közlöny az insultálás számára égető szükséggé vált. Személyes örömdetes jelenség is, mert mutatja, mily harczai kedv tüze lobog a nemzetben. Rajta! Előre! Éljen az insultus!

Hirharang.

+ A mai nap folyamában az insultálások statisztikája csökkenést mutat. Csapán 12 sértegetésről van tudomásunk, pedig a tavaszi napok erős pezsdítésbe hozzák a vért. De ez állapot — bizony hiszünk, hova előbb javulni fog.

□ A kultuszminiszter elrendelte, hogy az összes insultán középiskolákban rendszeres tanfolyam nyitassék a sértelmi jogból olyanok számára, akik politikai pályára akarják magukat adni.

△ Jövő vasárnap a »Verekedjünk!« nevű egyet nagy dísz-összerétekezletet s

utána gyakorlatot fog tartani a Rákoson. Felhívjuk rá a sérdeklődő körök figyelmét. Képviselők és hírlapírók szívesen látatnak.

— Madame Adam hetfőn utazott el. Milyen kár, hogy nemzeti sajtáságainknak legjellemzőbb részeit nem mutathattuk be a jeles nőnek.

☒ Ma egy kisedővodában lélekemelő jelenetnek voltunk tanúi. Az aprócseprő növendékek az ő kedves tanítónéjüknak fejéhez vágták a kalamárist. Mit várhatunk e honpolgárkaktól, mire képviselők és újságírók lesznek!

♂ A Kerepesi uton tegnap a déli órákban egy úr megállit egy vele szembe jövő urat és szivart tartva elébe, tőle tüzet kér. A megállitott a szivart pisztolynak nézi és rögtön leszurja a megállitott, ki haldokolva csak ennyit képes mondani: »Hisz én nem akartam önt insultálni, csak tüzet kértem.« E kis jelenet élénken illusztrálja közbátorsági állapotainkat.

Közgarázdaság.

A baromfiak közt kiváló rokonérzésünk tárgyát képezik a kakas és pulyka, mint insultálási hajlamokkal bíró házi állatok. Hiába szelidíti, pallérozza, neveli, simítja, gyalulja őket a civilizáció; az eredeti hajlam, a jó vér, a veszekedési kedv, a harc csak kitér belőlük és akkor neki mennek akárkinek — akárminek. A kakas taraja ég, a pulyka tolla berzenkedik, a düh elhomályosítja vitézlő, gondolkodó képességüket. Azért fordítsunk a kakas- és pulyka-tenyésztésre kiváló gondot. De ne felejsük a bikát sem — az is jó fajta. Más lapok közgarázdasági rovatai a jámbor juh gyapjával, a békeszerető birkával, a renyhe dísznö zsirjával foglalkoznak. Hitványság! Mi csak a harczias állatokat pártoljuk!

Szerkesztői üzenetek.

Betegh Álmos urnak. Mi önnel lapunkból már két számot küldtünk meg s ön még mindig késik az előfizetéssel. Hallja az, ur, ha 24 óra alatt nem fizet elő lapunkra, insultálni fogjuk önt, ahol éljük — Czindura Mátyás szabómeister urnak. Ön a kontója kifizetését várja tőlünk? Ezennel kijelentjük, hogy az ur egy hitvány, pimasz gazember. Most ki van fizetve. — Bella kisasszony. Mi szeretjük önt. Ha szerelmünket visszautasítja, insultálni fog. Megértett.

A „KIS INSULTÁLÓ“ tárczája.

„A jó nevelés hátrányai.“

(Székkfoglató a »Pofferes« egyletben.)

Felolvasta : Izgághay Poffnutius.

Semmi sem oly kártékony az insultálási hajlam kifejlésére, mint az u. n. nevelés. Ez okból minden tanító, gouvernante s nevelő bátran tekinthető pimasznak. Ők dressirozással, az ismeretes »drill«-el hamisítják meg az ember ősi természetét, mint ahogy az ember a kutyát, lovat vagy katonát szokta idomítani. Hát kutya, ló, vagy katona az ember? Elfőjtani benne a legnemesb ösztönöket, hogy az ilendőség vasjarmába görbítse büszke nyakát? Szörnyű merénylet! Ha a világ úgy volna berendezve, ahogy mi óhajtuk, be kellene minden iskolát csukni és minden tanférfit felakasztani. E szép kortól még távol állunk. De előkészítjük rá a mélyen tisztelt hallgatóságot. Texas,

ó Texas! Jöjjön el a te országod! Az lesz csak az egyenlőség nagy korszaka, amidőn valamennyien a földhöz vágtuk, össze-vissza tépáztuk egymást — az a kor, melyről a német költő oly szépen énekl:

*Nur wenn wir im Koth uns fanden
Danu verstanden wir uns gleich!*

Ha akadna e nagyrabcsült hallgatóságban valaki, a ki a mi kifejtéseinkre nézve más véleményen van, engedje meg, hogy ezennel ünnepelesen hunczutnak jelenthessük ki. Éljen a haza!

Uj könyv.

„A kis insultátor.“

(Gyakorlati kézikönyv merénylők és olyanok számára, kik azokká készülnek lenni.)

Ily czim alatt érdekes kis munka lát nemsokára napvilágot Ráth Mór kiadásában. Alkalmoszerűsége fölöslegessé tesz minden ajánlatot, mégis szol-

gálatot vélünk tenni a n. é. közönségnek, ha egyet mást előre czítalunk a dícső kis könyvből mutatóba:

»Az insultus jog. Legszemélyesebb emberi ősjog. Eszközei: tör, stilet, revolver, terczerol, fokos, bunkó, stb. Gyakorolható személyesen vagy meghatalmazott által. Ez utóbbira leginkább hordárok alkalmasak. Helyéül különösen ajánlhatók utcasarkok és kerítések, »itt«-ek, képviselőházi folyosók stb. Alapnyai cselekvők és szenvedők. Utóbbiakul hálás módon orsz. képviselők választhatók, mert ezek az immunitás által különösen védvők és így eskakis ezen nem szokatlan uton közelíthetők meg. Az insultus utójátéka a menekülés. Ajánlkozna e részben egyaránt a futás, magát bérkocsiba vetés, átjáró ház, stb. A bérkocsis, ha pénzt kér, szintén insultálható; ugyanígy az ez ügyben bíráskodó rendőrségi tiszt, a főkapitány és belügyminiszter.«

A TÉRITŐK.

Dezső, Berczi járnak szanaszéjjel
Magyar népet hódítani beszéddel,
Korán reggel, délben, estve, éjjel —
Jégeső sem veri őket széjjel;
Szemlélteti Tisza eztet kéjjel.

Itt szerezzen tulkot kicsi borján!
Itt álljon meg a programja ormán!
Itt lökjön nagyot, ha tud, a sorján!
Itten buktatassék meg a kormány!..
Nehezen téríthető a jordány!

Szittyva után sorba kerül a tót.
S a mily hosszú tarsolyában a drót,
Hűzza Dezső a föllengző tót szót,
És üveges Berczi nyom rá sok jót.
Ámde a nép nem kiáltja: hogy vót?

Papok között a két jézsovita —
Nem is cred meg közöttük vita.
Nincsen az ő szemök előtt szita,
»Bene, bene, jól tudjuk, est ita —
Mit zúztok be ajtót, hogy ha nyitva?»

Mennek-mennek, tovább mendegélnek,
Mig elérik vidékít a jégnek.
Fóka, pingvin össze sereglének,
Tetszett a szó, főleg a medvének,
Fogantja volt hát a beszédnek.

Teveháton a pusztában járnak,
Szerecsennek, vadnak prédikálnak,
Balközepep hévvel proklamálnak,
Szerecsenek futva retirálnak —
Nem lett baja a magyar kormányknak.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— »Posztolonk, veszünk!« Ez az állondú röff-rén az onteszemít ojságiró oreságoktul mindig. Eltönődök ezen rojta és jotja nekem ere rá rendesen az eszibe az a régi onekdóta a cigánytul, a kinek sikorogta a gyombra az éheségtül és sikorogta a hideg a fázó testibe. Kérdezik ütöt mit okorja inkább: melegedni mogát vagy folotozni? Amire rá ü aztat felel: »szeretném kengyeret piritani!« Ha engimet kérdeznék: »no Solomon, mit szeretnéd jobban, péndzet vagy oz onteszemitok posztolását?« — aztat felelnék: »szeretném veni birtokot.«

— »Posztolonk, veszünk!« A zsidók vásárolják birtakakat!« — arditja a »Főgetlenség.« Nem is az bántja ütöt, hojd birtakakat veszik, hanem az, hojd vásáralnak. Mert ü nála elv, hojd: inkább elvenni, mint venni.

— A Verhajváj oreság adig szorongatott a szigledi polgermestert, mig az örítette ki neki az üvé székjét.

— Janitok erüsen, hojd azért maradt a farkas a kerítésen kívül, mer a kotyák is félük magukat az üvé marásátul.

— A Verhajváj oreság tartja támodásak elé revolver, a poblikom tartja az ü támodásai elé csángópénzek.

— A mienk jóakarók elübb törték az üvé fejüket a mi javonkra, mast pedig törük be edmásnak a fejüket a mi javonkra.

— Forosa véletlen. A Herman oreság mandta nem régen, hojd mi zsidók vagyunk a madjar nemzetben az élesztü. Kölömös, hojd ez az élesztü a végsü ok, amitül a Herman oreságnak a feje majdnem, az Ogron oreságnak a feje sakodjan megdagadt.

A századok legendáiból.

(III-dik töredék a »Verhoviász« című hőskölteményből.)

A két véreb.

.....egyik neve Didó,
 A második Sakter, de azért nem zsidó.
 Csángópénzen vásált hússal teli falva,
 Ott álltak uroknak tenyereit nyalva.
 Urok egyet gondolt — s bezárt minden ajtót,
 A szekrényhez lépett s a bűvös hashajtót
 — Melyet egy varázsló adott neki régen
 Drága »gyűjtött« pénzért, — kivéve serényen,
 Béadáz mosolylyal, — mely nem mutatta szebbnek, —
 Beadá a bűvös szert a két vérebnek.
 Azután a hatást leste gonosz kéjjel:
 A kutyai formák tágulának széjjel,
 Orczák domborultak, hátsó lábak nyúltak,
 Első lábak ember-kézzé alakultak,
 Csuda történt itten minden csonttal, innal, —
 A két bűvölt közben nyöszöröge kinnal —
 Mignem — más agy ügyet elképzelni sem mer —
 Lőn ott a két ebből, két igazi ember.
 Átváltoztatott a bűvszer minden részét,
 Csak egyet nem s ez volt: a kutyatermészet.
 Vérhasovaj aztán fölszerelte őket,
 Adott ruhát rájuk, szűkeket és bőket;
 Frakjuk sem illét jól, ingük se volt tiszta,
 Olyanok teljesen mint két zsurnaliszta.
 S mert bot-rány a céljok s revolver fegyverük,
 Botot és revolvert szintén adott velük.
 Most vezette őket az országház felé,
 Odaértek. — Öklét vadul fölemelé
 S megfenyegeté a Házat, mely bár tárva,
 Oly paradicsom, a melyből ki van zárva.
 Gyűlés vége volt már, — a követek sorba
 Jöttek ki és Vérhas elbújt egy bokorba,
 S a két elbűvölt eb megállott a járdán,
 Urok parancsára figyelemmel várván.
 Egy képviselő jött; a járása kényes,
 Daliás alakja, a feje sörényes,
 A tavaszi szellő fürteivel mókáz —
 Ki lehetne más ez, mint Ottó a pókász?
 Az volt.

»Ucczu, csipd meg!« — hangzik a bokorbul,
 S a két utonálló rárohanva mordúl
 A szép daliára, a ki szerencsére
 Hős, rendíthetetlen, s a míg a fejére
 Lekoppan a nagy bot s revolver a mellén,
 Póknyársrejtő bittal védelemre kelvén:
 Hőshöz illőn andalg ama nemes hitben,
 Hogy nem öt páholják, ő páhol mást itten.
 Riadalmas nagy harc itt menten kerekszik,
 Üvölt Sakter, Didó s örülten verekszik,
 Hüvelyét elvesztve a póknyárs is villog,
 Esik jobbra balra koponyákon billog,
 Nagy csatakiáltás tölti be a léget,
 S már-már revolver vet hős Ottónak véget —

Midőn egy alak tör közibük s csak ennyi
 Összes mondókája: »röndnek muszáj lennyi!«

IRODALOM.

Jelentés a Karácsonyi-pályázatról.

Tekintetes Akadémia!

A pályázatra beküldött művek közül egyik sem üti meg azt az abszolút becsmérlő mértéket, melyet az akadémia mindig olyankor kénytelen alkalmazni, mikor egy rengeteg összeget — mint amilyen 200, kiírva kétszáz arany — oly embernek volna kénytelen kiadni, kiről gyanítható, hogy nem tartozik a cliquebe.

De 200, kiírva kétszáz aranyért csakugyan megvárhat már oly művet, mely ellen semmi — de semmi kifogás sem tehető. Sajnos, hogy a pályázatok legjobbjika: »Romeo és Julia« sem felel meg e méltányos kívánságnak. Kiváló elme munkájának látszik, magas lendület, mély szenvedélyek, gyönyörű jelenetek, megrázó conflictus és több efféle, fájdalom! — csak mellékes tekintet alá jöhető tulajdonok által, kimagaslik ugyan e munka; de ami fő, ami lényeges — a lélektani megokolás, az bizony igen gyarló!

Csupa véletlenül alapszik az egész darab s a véletlenből lehet vigjátékot, de nem lehet tragédiát csinálni.

Véletlen már maga az is, hogy Romeo és Julia megszülettek, hogy Veronában laktak, hogy két ellenséges család sarjai voltak, hogy egymással találkoztak — véletlen — csupa merő esetleg! Ha Romeo nem születik meg — nincs tragédia, ha Romeo történetesen egy vargának a fia, sohasem szeret bele Julia, ha Romeo Verona helyett — mondjuk Nádudvaron lakik, vagy nem bánom Budapesten, de a Rákos-árok utczában — nem látja meg soha Juliát. Hol itt a kényszerítés, a szükségesség szerint valóság, az elkerülhetlen, a kényszerítő fátum, a végzet?

De még nagyobb véletlen az, hogy a katasztrófa egy át nem adott levélen fordul meg. Meghalnak — meg kell halniok, mert a barát az izenettel elkésik. Képzeljük, hogy fog e darab netáni előadásakor Gervay min. tanácsos és főpostaigazgató magában mosolyogni s hamiskásan megjegyezni: mért bizta Julia a levelet egy barátira, mért nem adta póstára térti vevény mellett? Persze, mert akkor még nem volt posta, vetheti ellen a szerző; de mért helyezi tárgyát olyan durva, barbár korba, mikor a póstaintézményt sem ismerték? De ez talán tulságos követelés. Csak azt akartuk vele mondani, hogy megbízható, ügyes szolga — s ilyene csak volt Romeónak — melegibe átadta volna a levelet, melyet egy alamuszi barát magánál felejtett. Hogy így történt, ez is véletlen.

Nevetséges az is, hogy Juliának milyen szobája van! Ki- s bejárnak ott az emberek kényük kedvük szerint. Romeo ott tölti a nászéjt — a szomszédban a szülők, és azok az éji csöndben nem ébrednek föl az ily alkalmakkor elcsattanni szokott s bizonyosan hangos

csókokra és egyéb zajra, amit két szerelmes egyének együttlététe esetleg okozhat. De bezzeg, mikor a szerzőnek reggel a szülőkre szüksége van, rögtön ott teremnek. Hiába akarna a szerző minket azzal capacitálni, hogy a szinpadi műtől nem lehet tökéletesen az élet valószínűségét követelni, minélfogva szinpadi előadásoknál a közönség közt ugyyszólván bizonyos hallgatag megegyezés létezik bizonyos conventionalismusokra nézve, melyeket el kell néznie, különben lehetetlen szinműveket szinpadra hozni. Ezt elismerhetik a világon mindenütt, semmi közünk hozzá. Az, hogy a mi Akadémiánk fiatalabb a francziánál, ne akadályozza meg a hibák földerítésében.

Lehet-e ily gyarló műnek jó lélekkel a díjt kiadni? Nem!

Hála a sors bölcs intézkedésének: van egy díj, melyet nem kell még jó műnek sem kiadni!

Hála az Akadémia gondoskodásának: e díj megtakarítható és hasznosb művek kiadására fektethető be!

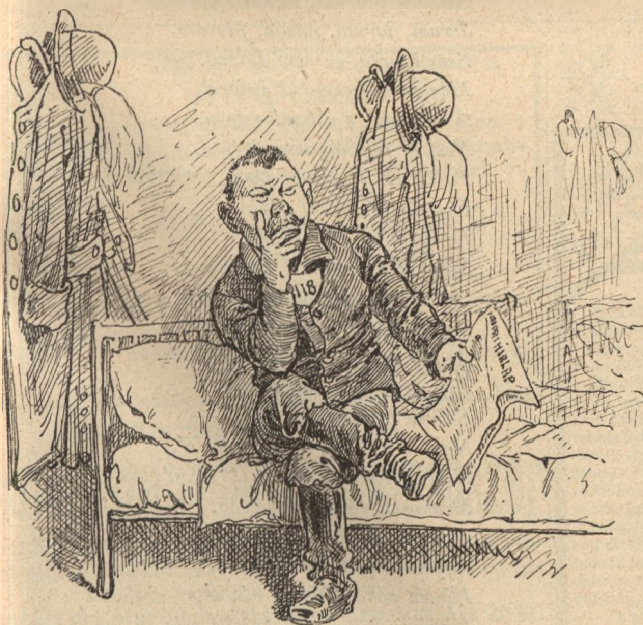
Hála az akadémiai kritikák eszélyességének, remélhető, hogy a díjnak következetes ki nem adása végre vissza fogja az alkalmatlan tolakodókat riasztani, kik sehogysem akarják belátni, hogy a Karácsonyi-díj nem a drámairás emléksére van alapítva — hanem olvasó könyvek szerkesztésére.

Ligetszaghy Gusztáv

előadó.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Emmán sok!

Igazán tulságos rőndetlenség!

Mer ahó mán hozzá vagyok szokva, hogy a csirkefogók lopnak, hogy Pospisilék betörnek, hogy az ujságíró tensurak lármáznak; még az is hagyján, hogy az anarmiskák dinamétáznak: mer ez az ü böcsületös mesterségük. Azt se szüvelhetem, hogy idegen német gyil-

kosok tolakonnak ide be, mint ha gyilkosok dolgába mi rájuk szorítunk vóna. De mikor mán a nasságos képviselő uraságok ü melltóságaik is garázdálkonnak, am mán öreg hiba!

Hogy csinájak én akkor rőndet? Hiszen az ilyen nagy uraknak még azt se igen mondhatom, hogy rőndnek *muszáj* lönnyi! — hanem úgy köllenék, hogy aszongyam: rőndnek *méltóztassék* lönnyi, pedig hát a rőndnek csak *muszáj* lönnyi!

De sokat is kő ezekkel a nagyurakkal mérgelőnnöm! Ha legalább mind olyan derék böcsületös embőr vóna mint a *Szell György* urasága, aki kerülve kerül minden alkalmat, hogy a törvény meg a rőnd ellen vétessen, oszt mihelest duélumra kihíjják, rögtönden láthatatlanná válik. Hanem egészen más ember az Hermány Ottó nemzeti pókvizsgáló ur ü nassága. Szörnyeteg rakoncátlan egy uraság a Hermány küet ur. Nem fél az még én tüllem se, peig én tüllem mindenkinek kő félnyi, mer ez a rőnd!

Hanem annak örülök legjobban, hogy ennél a dolognál két ujság író téns ur került a körmeim közzé. No hiszen merjenek még simfőni, maj odamondom én nékik, hogy több böcsület van a m. kir. rendőrségnél, mint ő közöttük; mer ha nálunk akad utonálló rendőr, hát elcsapjuk.

Hát te két kőczos suszterpub, hogy mersz itt verekeni, aki csirizes rézangyala vagy az majszterodnak! Azt gondújátok, hogy képviselők vattok? Rögtön lódulatok a dutyiba, mér mer rőndnek *muszáj* lönnyi!

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— A kövzvádló ur tagadja, hogy védenczem szeretője öngyilkosságának csupán eszköze volt, s tettét gyilkosságának minősíti. — Erre el voltam készülve, de védenczem ovatossága folytán azon szerencsés helyzetben vagyok, miként a kövzvádló ur okoskodásait a leánynak itt a Tek. Tvszék színe előtt élőszóval teendő önvallomásával megsemmisíthetem. Ime, Tek. Tvszék, ezen darabka horganylemezen van megrögzítve az állítólag meggyilkolt leánynak védenczemhez intézett utasítása, hogy őt szíven löjje. Magammal hoztam e cselra egy phonographot, melyen át a szerencsétlen áldozat rögtön meg fog szólalni. — Kérem a mélyen t. elnök urat, hogy a künlévő tanukat, kik az elhunyt személyesen ismerték, behivatni méltóztassék, hogy a hang azonossága constatatathassék. — Hozsánna! Az igazság kitért a koporsóból s az ügyészi fufang hálóját szétépte!

Ügyész. Tek. Tvszék! A meggyilkolt leány angol nő volt s egy szót se tudott magyarul; pedig amit az imént hallottunk, tiszta magyarsággal volt elmondva, tehát a meggyilkolt leánytól nem származhatott.

Dr. Hombár. Kérem jegyzőkönyvileg constatatlatni, miszerint én a leány nyilatkozatát hites tolmács közbenjöttével már eleve magyarra lefordítottam.

A „nagy“ hétből.

— Lébele, tégedet pafon vágta a bözén?
 — Mboh! Fogom képzelni mogomba, hogy sétáltam a Sándar-otczábal!

„Mendi Kargit.“ *)

Egy »rózsaszínű költői álom«, mely »haragos vörös«-re változik a drámaírók gyöngye szemei előtt, »felhő-sötét« a szerep-tanuló színészek megviselt memóriájának, és zöldnek tűnik fel a parterre előtt. Kedvünk volna felkiáltani a Molière naiv bámulójával: Bravó Lartók Bajos*) ur, ez az igazi színjáték!

Az első felvonásban Kendi Margit — már csak nevezük a szerző daczára is a maga nevéen — Kendi Margit trónt, a fejedelem szeretőt, Carilli gyilkosságot akar. Micsoda csata kerekedik ebből! Borzong a néző. Ez a borzalom úgy rárág a hősökre, hogy a második felvonásban maguk rémülnek meg legjobban a tervüktől. Ma már Carilli nem akar gyilkosságot, hanem válópert és házasságközvetítést, Margit hálósipkát a férje nevenapjára, a fejedelem pedig álarcos bált szerelmi epizódokkal. Így aztán az a sűrű, illusorius drámai köd, a melytől a néző szeme megfájul, valójában nem a Báthoryak nagy csatájának a füstje, hanem annak a lábviznek a gőze, mellyel Gyenes Zsigmond kúrálja magát a kellemetlen emociók után.

A legmeghatóbb jelenetek nem is a színpadon folytak le, hanem a nézőtérén. Ezek ép oly kevésbé voltak drámaiak, mint a színpadiak, mégis kellemes hatást tettek. Megindító volt látni három jó barátot, a kik mindannyian ugyanegy hölgynek udvarolnak, de nem mennek érte dülő harezokra, hanem békességesen megosztoznak a hölgy kegyeire. Tantième kisasszonyt értjük. Igenis, ők mind a hárman megférnek egy kalap alatt. Ennek a kalapnak pedig claue a formája.

Miért nem veszi alakjait Lartók*) ur a nézőtérről, melyet ismer? Innen nem csak neveket választhatna, mint a történe-

*) Ez t. i. bolond istókos elmésség.

lemből. És e színpadra való figurák némelyike, talán legkedvesebb személye, valósággal rengeteg »hús és vér« volna.

*

A nézőtér legérdekesebb alakjai azonban mégis csak a kritikusok voltak. Erre az alkalomra rendeltetett saját külön kritikusok. Jártasabbak a boxirozásban, mint a dramaturgiában. Legszellemesebb példányokról a Clair féle ügy alkalmával sokat lehetett olvasni. Ezért volt az ad hoc kritikákban anyai »clair-obscure.«

*

Az előadás nagyon érdekes volt. A történelmi igazsághoz legközelebb járt Jászay Mari csángó-costumejében, persze csak annyira, a mennyire Bukovina esik Erdélytől. Az ötvös-kiállítás bájos Gemmája annyira elvakította Szacsvyat, hogy a szerény erdélyi egész este nem merte kinyitni a szemét. Gyenes ur annál vakmerőbb kísérleteket mutatott be az orrával. Szűrt, vágott, garázdálkodott vele. Figyelmeztetjük, bánjon hangszerével óvatosabban. Mint a nagy hegedűsöknek, neki is csak egy van.

*

Summa summarum. A közönség összletes impressiója nem volt valami kedvező. A Lartók*) ur summája mosolygósabb volt.

*

„Nóra“

Rozsul ült Gergely a lóra —
 Ütött a kritikus óra;
 El is bukott vele Nóra,
 Megnyúlt rá a Gergely óra.
 Nincsen laurum, nincsen aurum,
 Jerum, jarum, jorum, jaurum.
 Sem laurea, se nem Laura. —
 Megtanulni saurul saura
 A szerepet, s játszani szépen,
 Nem is fog hát semmiképen.
 Publikum se ragad lépen,
 Drámatoló vásott gépen.
 Ez aztán a fene házus,
 Megrokkant már a Pegázus!
 Ágaskodna, de nincs rá szusz,
 S nem enged a paragráfus!
 Arany ragyog, mert hát fém a',
 Taj, de nem lesz tantiéma!
 Semmi lélek, csupa séma —
 Nem is szellem, hanem rém a',
 Nem is Racine, hanem Prém a',
 Meghígult vér, apadt véna.
 Nincsen abrak nincsen széna,
 Agyon csapja, hiszen béna,
 Hiszen pókos, hiszen vén a',
 Hitvány dög s nem büszke mén a'!
 Hogy a díjat nyerd el —
 Bár új lovat nyergelj
 És poczakot dergelj —
 Mondj le róla Gergely,
 Gergely, mondj le róla,
 Elhasalt a Nóra!

Végszösszenetek.

— »Keresztények vigyázzatok!« — irtam a zsidó husvétra vonatkozólag. De — veszemre — az elvhiék, úgy látszik, félreértették. Azóta egy fillérvnyi könyöradományt se juttattak hozzám, mely késegitene pillanatnyi zavaromból.

— Ügyem lassan folyik. Ezt szeretem. Mert ha haladni fog, akkor bajos lesz »annak maradnom, aki eddig valék.«

— Sorba fogom járni husvétkor a zsidó házakat. De haj! egy »nekem való Esztert« aligha fogok találni!

— Hiába fenyegetőznek az országgyűlés gyors bezárásával. Én aligha rekedek — ott.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Ormuzd. Tevődjék igazság, pereaat demimundus. De most az anarchistáktól nem fér hozzá a jó András bácsi. Előbb a munka, aztán jön a mulatság. — Sz. D. Elbászor üzni kell a vadat, csak aztán megejteni. Ez a régi jáger-regula. — V. S. Sok benne a

keserű só. A régi attikai konyhasóból kérünk. A második részt a füstbe akasztjuk, de nem hagyjuk ott. Üdv! — F. G. Kitünöek, de csak a tárgyunknál fogva. A rég ígért adomás történetben több volna a köszönet. — M. K. A szives figyelem annál kedvesebben esett, mert nem is voltunk elkészülve erre a szeretreméltó attentatumra. Viszonozzuk és köszönjük a jó érzelmeket s az elméi apróságokat. — W. A. Csak gyorsabb volna köztünk a póstai közlekedés! De tán, ha kedvez a szerencse, majdan közelebb fogjuk érni önt. — S. L. Állunk elibéje, de nem vizsgat-lódtunk meg a levelén. Ne a Krazelhubert kritizálja, de keressen maga körül valamit vagy akár valakit, a kit a vasvillája hegyére vehet. — „Hurka-estély“. Nem olvasta még ön a német lapok »Eisbein« hirdetéseit? Akkor látna csak, milyen szerény iparos ember Vilmos Lajos ur. Fődolog, milyen volt e hurka? A stílus lehet rossz, csak a töltelék legyen jó. — K. S. Lesz rá gondunk. — **Bíraló.** Az efélet be kell küldeni. Ilyen apróságért csak nem turkálunk fel annyi számot, főleg amikor az a lap nem is esik a kezünk ügyébe. — G. J. Silányságok. — **Detr.** A czikkben s a rajzban sok az elmésség. De a lap számára hosszú. A jövő évi naptárunkban szivesen közöljük, ha ön is úgy akarja. — M. E. El van intézve. — X. Y. Megjérja. Tán a több jobb is lesz. — **Krvly.** Nem merünk neki ellenállani. A husvétí tojás megérkezett. Kár, hogy egy kissé nem pirosabb. — G. M. Majd sorba kerül ez is. De előbb arczképet kérünk. — L. V. Köszönjük a furcsaságot. Kerül helye. — **Dr. K. M.** Ritkítja a párját. — „**Független kuvaszok.**“ Dido nem megy föl a bécsi ebkiállításba. Van itthon is kutyavásár. S mert, természetéhez híven, ragaszkodó állat, el nem választható a gazdájától. Itthon marad. Didó elvhu kutyá. — B. B. Válogatva a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

H I R D E T É S E K.

Legszebb emlék! az elhunytakról is
ARCZKÉPEK

beküldött fénykép után is élethűen, 1 életnagyságu szénrajz 6 frt, legfinomabb krétarajz csak 8 frt, olajfestésük 10 frttól fölfele.

Uj! kir. kizárólag szabadalmazott Uj!

Arczképes

választási-zászlók a képviselő jelölt arczképével jutányos áron, árjegyzék bérmentve.

NEUMANN IGNÁCZ festő, vaczi-körút 7. sz., az arany „ABC”-hez czimzett házban, Budapestben. 44

Goldenstein-féle

legujabb szabadalmaz. mosószer

megtakarít fát, világítót, szent s fáradságot, mindenféle mosó-készüléket nélkülözhetővé tesz, s ment a káros s a fehéreneműre kártékonyan ható essentiától.

Egy palackkal elegendő 50 drb fehérenemű mosására. Ára 20 kr.

Főraktárhelyiség Bécs, I. Fleischmarkt 15.

Készlethen Bécs valamennyi fűszer- és gyarmatárú-kereskedésben. Ismét eladóknak árkedvezmény. 24

GUMMI és HALHÓLYAG

valódi párisi, (az ártalmatlanságért kezeség. vállaltatik) nagyban és kicsinyben, tuozatja 60 kr., 1, 2, 3, 4 frt. Női különlegeségek (Safety Sponges), tuozatja 1, 2, 3 frt, snepensortumok 80 kr, 1, 2 frt, megküldi titoktartás mellett az üszeg beküldése vagy utánvétel mellett 39 Ftitel Lipót, Bécs, Kärntnerstrasse 63.

Elvesztett és elgengült térfierő
Tehetlenség.

Biztos segély! A csász. kir. szabadalmazott carbon-nemiszervi zuhanyyal bárki is meggyógyítja (kültség használva) biztosan s állandóan, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, ahol már semmi sem használ, még az évek óta tartó tehettlenséget is. Kelleme, észrevétlen gyógymód, tökéletes kigyógyulás káros izgatás nélkül. A legelőbbkelő professorok és orvosi szaklapok, a legmelegebb orvosi ajánlatok s a gyökeresen kigyógyítottak köszönetíratai, minden érdeket nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbon-zuhany szonnali megrendelését, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felszerelve s használati utasítással 5 frt 80 kr. Titoktartás mellett megküldés, és a csomagolás s tartalmat és eredetét nem áruljuk el. A csász. kir. szabadal. carbon-zuhany főraktára Buxbaum J. B. urnál. Bécs, II. Ferdinand strasse 25. 13

Fontos szenvedőknek!

Sérvkötő sérvédővel. Keleti megbecsülhetetlen ötvös találmánya. A sérv-védő a testet és a sérvet — de magát a sérvkötőt is izzadás ellen védi — így a viselő mindig száraz sérvkötőt hord. Egyik leghíresebb sebészünk, Dr. Késmárszky tanár ur szerint úgy van szerkesztve, hogy tökéletesen a testhez simul és a pelotta a sérv irányához képest idomítható.

Árak: Uri vagy női sérvkötő egyiduldu 5 frt. Kettős 10 frt.

Megszerezhető csakis a kézitől!

KELETI J. Raktár: Budapest, Kálvin tér 2. sz.
Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles küzdő iratok folytán ezen legöregebb és legismertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legujabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékesítetnek, a legmelegebben ajánlítható.

DR. LEITNER

41 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 13. sz., titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzőnek minden következményeit, tehettlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és borbajokat, rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE
kifőzött szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál
s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló
bajaiban. Általában a víz mind azon kóroknál kiváló
figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása
és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
1883. évben 1 millió palack szállított el.

Fris töltésben
mindenkor kapható

Édeskuty L.

m. kir. udv.
ásványviz-szállítónál Budapesten.

Ugyiszintén minden gyógyszertárban, fűszerkereskedés-
ben és vendéglőkben.

Vászon és fehérnemű-raktár „a menyasszonyhoz” MÖSNER JÓZSEF

Budapest, koronaherceg-(uri)-utca s zsidó-utca sarkán, báró Orczy-féle ház 12. sz.
a főpostának átellenében.

Ajánlja legnagyobb választékban újonnan berendezett raktárát mindennemű és minő-
ségű rumburgi, hollandi, irlandi, creász, sziléziai és 155, 175, 200 centiméter szé-
les ágylepedő vásznalt. Asztalterítkeket 24, 18, 12 és 6 személyre, damaaszt, jacuit
és csinvaiben. Ágyradl, kávékendők. crepe- java-takarók, törülközők, asztal-
kendők és terítők, len- és battiszt zsebkendőit, flaneltakarók, zsinór-, pique- és
szines ruha barchet, wattmoll, chiffon, madapolam, shirting és óxford, him-
zett len- és battiszt-esikok és betétek, ágyszegélyek (Gimpen), függönyök, aszo-
nyi-, uri- és gyermek kész fehérneműit len, chiffon, barchet és flanelben. Ingek,
nadrágok, mellénykék, fehér és szines alsó szoknyák. Lepedők, párnák, himzeit,
szegélyezett és sima ágyszegélyt, harisnyák, gallérok és kézelők, duxi és crepe
mellények és nadrágok. Müncheni előnyomatott tárgyakat kereszthímzésre, s még
mindenféle más czikkeit. 35

KÜLÖNLEGESSEG: magyar honi gyártmány, nehéz da-
mast, asztalneműt és törülközőkben
Menyasszonyi kelegyek, 300 frtól feljebb 4000 frtig.
Megrendelések legpontosabban s legjobban postai utánvét mellett eszközöltetnek.
Árjegyzékek s minták kívánatra ingyen. A lenneműek valódiságáért kezkesedik a cég.

Three Shilling Hats.

Budapest
Sugárút 2
(Foncière-épület)
Bécs
Mariahilferstrasse
Nr. 22
(Stiftskasárnya)
London
Southwark Street
(Winchester House).

Csak új kalapok

a legdivatosabb forma, leg-
jobb minőség, pontosan kiszá-
mitott, yari árakon.

urak és fiúk **frt. 1.80**
számára
Selyem cylinderek és
Chapeaux-Clques **frt. 3.80**
Valódi angol cylan-
derek és Atlasz-Cha-
peau-Clacques **frt. 6.80**

Szállítás postán az összeg
utánvétellel, Ausztria-Ma-
gyarország minden helyére,
vám- és viteldij-mentesen az
elfogadónak minden költ-
sége nélkül:

Narancs

vagy citrom á frt 1.90,
5 kilós kosarakban, tartal-
mazva 30-40 drb legfinom.,
válogatott, érett új aratású
gyümölcsöt Messinából.

3 kosárral egyszerre
megrendelve egy czim alá
és az összeg bérmentes meg-
küldésével, összesen csak
5 frt 28 kr.

Kávét

nyersen; tiszta, jeles, köz-
vetlenül behozott fajokat;
4 1/2 kilot netto tartalmazó
bálokban; 1 kilo Netto:

- Gyöngy Ceylon legf. sötétkék 2.10
- Gyöngy Costarica sötétzöld 1.76
- Gyöngy Manilla, világoszöld
legn. nagy 1.65
- Ceylon A., sötétkék nagyoz. 1.78
- Ceylon B., igen fin. sötétzöld 1.64
- Mocca, valódi arab, válog. 1.84
- Afrika Mocca, sötétsárga 1.54
- Menadó (Aranyjáva), igen
finom ízű 1.60
- Cuba, legn. nagyazemű 1.80
- Java, legf. világoszöld, erőteljes 1.52
- Domingo, nagyazemű, legf. 1.46
- Santos, tiszta ízű fin. 1.38
- Rio, erős és kiadó 1.32
- Jamaika, jörsű, erős 1.28
- Bahia, erős és tiszta 1.24

Maiti R. Triestben

TÁNCZOS REZSŐ

Budapest, sugár-ut 28. sz.
ajánlja m. kir. kiz. szab. tűzmentes

pénzszekrényeit.

Értesítés
a husvétii kiállításról.

A legdivosabb husvétii tojások.

egész új kiállításnak, 10 krtól 30 frtig, rendkívül
nagy választékban. Hasonló husvétii tojás-töltel-
kez hölgyek és gyermeknek számára. Pompás meg-
előtelt tárgyak husvétii tojásokhoz, részint költői
virágok 1.-, fecskendő nyakkötők 1.40, fecskendő
kendő úregek 1.-, fecskendő-szarvak 35,
töltes 1.50, alalakok 1.70, fecskendő-
töltés 40, folyton illat-
cseszkendő-száva 40, foltolva
töltes 60, alakok 1.70, fecskendő-
2 frtig, az ismeri 1.70, fecskendő-
virágok is, fecskendő-
rózsák 70, 2 ft. Fecskendő
Félegyombosabb illatszerek
kibővítésűek, melyek használatával
csak a vevo ismertetik meg
KERTESZ TÓDOR
Budapest, Dorottya-utca 1.
írható megrendelések ide-
szorán kérem

Mulattató képek,

egészen új, pikáns francia modor a legfinomabb kivitelben,
dus választék. 20 drb. a legpompásabb választékban 1 frt. (Min-
tákg ingyen) Möller J., Bécs, V., Castelligasse 19. 45